**C U R T E A  D E  A P E L  N O R D**

Dosarul nr. 1r-880/2025 Judecătoria Drochia sediul Central
1-24031739-03-1r-20112025 Judecător: Victoria Robu

**D E C I Z I E**
**În numele Legii**

23 aprilie 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
în componența:
Președintele completului, judecătorul: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul procurorului în Procuratura Drochia, oficiul Principal, Rusu Oleg, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Central din 31 octombrie 2025 în cauza penală privind condamnarea lui:

**Lisnic Ion** *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****, studii medii incomplete, nesupus militar, căsătorit, patru copii minori la întreținere, neangajat, fără antecedente penale, cetățean al Republicii Moldova,

- în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. c), d), e), f), art. 208 alin. (2) Cod penal,-

*Cauza a fost examinată în baza art. 364[1] Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

**Termenul de judecare a cauzei:**

În instanța de fond: *08.04.2025 – 31.10.2025*;

În instanța de recurs: *20.11.2025 – 23.04.2026*.

**Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.**

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

**C O N S T A T Ă:**

Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt,* a constatat că, Lisnic Ion, la 03 ianuarie 2024, aproximativ în jurul orelor 17:00 minorul Maruseac Vladimir *****, a.n.***** fiind în înțelegere prealabilă cu minorul Tetiu Valeriu, a.n.***** au venit la domiciliul minorului Șveț Victor ***** a.n.*****, situat în ***** și sub pretextul de a-i dărui un telefon mobil de model ”Iphone” i-au zis să meargă la domiciliul bunelului minorului Tetiu Valeriu, însă ulterior au mers la gospodăria lui Lisnic Ion *****, situată în *****.

Aflându-se în fața gospodăriei lui Lisnic Ion ***** minorul Șveț Victor ***** a fost lovit de către minorul Lisnic Andrei Ion, a.n.***** cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului.

Apoi, minorul Lisnic Andrei ***** la inițiativa tatălui Lisnic Ion ***** lau forțat pe minorul Șveț Victor ***** să intre în gospodăria lor, situată în *****.

Urmare, în timp ce minorul Șveț Victor ***** se afla într-o odaie din domiciliul lui Lisnic Ion *****, situat în ***** la indicația ultimului a fost lovit cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului de către Lisnic Ion ***** și minorii Maruseac Vladimir Ghenadie, Tetiu Valeriu și Lisnic Andrei ***** la ce partea vătămată minoră Șveț Victor ***** a căzut jos la podea, însă persoanele menționate supra continuau să-i aplice lovituri. Continuându-și acțiunile criminale l-au apucat de haine pe minorul Șveț Victor ***** și l-au așezat pe pat, lovindu-l pe diferite părți ale corpului, ținându-l forțat și amenințându-l cu răfuiala fizică.

Lisnic Ion ***** având în mână o bestie îl amenința pe minorul Șveț Victor *****, că dacă va fugi, îi va tăia capul.

Ulterior, la indicația lui Lisnic Ion *****, minorii Maruseac Vladimir *****, Tetiu Valeriu și Lisnic Andrei Ion l-au apucat de haine pe minorul Șveț Victor *****, l-au târât în beci și au încuiat ușa cu lacătul lipsindu-l total de libertatea fizică pe ultimul, de libertatea manifestării voinței, de posibilitatea de a se deplasa și de a comunica cu alte persoane, atentând la sănătatea, integritatea fizică și psihică pe o perioadă de 30 min.

După aproximativ 30 min., după ce a fost eliberat din beci a fost ținut de către Lisnic Ion *****, care le-a comunicat minorilor Maruseac Vladimir *****, Tetiu Valeriu și Lisnic Andrei ***** să-l agreseze fizic, ceea ce și au făcut.

În rezultatul acțiunilor ilegale minorului Șveț Victor ***** i-au fost cauzate dureri psihice și fizice sub formă de edemul părții pieloase a capului, echimozele împrejurul ambilor ochi, hemoragie în sclera ochiului stâng la coadă, care se califică către vătămare corporală ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

Prin acțiunile sale intenționate, Lisnic Ion a comis infracțiunea prevăzută de art. 166 alin. (2) lit. c), d), e), f) Cod penal – *privațiunea ilegală de libertate a unei persoane, cu semnele de calificare, privațiunea ilegală de libertate a unei persoane, dacă acțiunea nu este legată cu răpirea acesteia, săvârşită cu bună*

*știință asupra unui minor, de mai multe persoane, cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei și cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă*.

*Tot el*, la 03 ianuarie 2024, aproximativ în jurul orelor 17:00 aflându-se în fața gospodăriei sale, situate în ***** l-a instigat pe fiul său minor, Lisnic Andrei *****, a.n.***** să-l lovească pe minorul Șveț Victor *****, a.n.***** cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului.

Ulterior, după ce minorul Șveț Victor ***** a fost forțat de a intra în domiciliul lui Lisnic Ion *****, situat în *****, ultimul i-a instigat pe minorii Maruseac Vladimir *****, Tetiu Valeriu și Lisnic Andrei ***** să-l lovească pe minorul Șveț Victor la ce ultimul a căzut jos la podea.

Urmare, la indicația lui Lisnic Ion *****, minorii Maruseac Vladimir *****, Tetiu Valeriu și Lisnic Andrei ***** l-au apucat de haine pe minorul Șveț Victor *****, l-au târât în beci și au încuiat ușa cu lacătul lipsindu-l total de libertatea fizică pe ultimul, de libertatea manifestării voinței, de posibilitatea de a se deplasa și de a comunica cu alte persoane, atentând la sănătatea, integritatea fizică și psihică pe o perioadă de 30 min.

După aproximativ 30 min., după ce a fost eliberat din beci a fost ținut de către Lisnic Ion *****, care le-a comunicat minorilor Maruseac Vladimir *****, Tetiu Valeriu și Lisnic Andrei ***** să-l agreseze fizic, ceea ce și au făcut.

În rezultatul acțiunilor ilegale minorului Șveț Victor ***** i-au fost cauzate dureri psihice și fizice sub formă de edemul părții pieloase a capului, echimozele împrejurul ambilor ochi, hemoragie în sclera ochiului stâng la coadă, care se califică către vătămare corporală ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

Prin acțiunile sale intenționate, Lisnic Ion a comis infracțiunea prevăzută de art. 208 alin. (2) Cod penal – *atragerea minorilor la activitatea criminală sau instigarea lor la săvârşirea infracţiunilor săvârşită de o persoană care a atins vârsta de 18 ani, acţiune săvârşită de un părinte*.

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță, inculpatut a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364[1] Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea protocolară a instanței de judecată.

Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 31 octombrie 2025, s-a recunoscut vinovat Lisnic Ion ***** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. c), d), e), f) Cod penal şi în baza acestei Legi, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a recunoscut vinovat Lisnic Ion ***** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 208 alin. (2) Cod penal şi în baza acestei Legi, i s-a stabilit pedeapsa sub

formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor, s-a stabilit lui Lisnic Ion ***** pedeapsa definitivă sub formă de 4 (patru) ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal executarea pedepsei cu închisoarea aplicată lui Lisnic Ion ***** s-a suspendat condiționat, dacă în perioada de probațiune de 2 (doi) ani, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune şi prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

S-a admis acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Șveț Victor.

S-a încasat de la Lisnic Ion ***** în beneficiul părții vătămate Șveț Victor suma de 20000 (douăzeci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral.

S-a admis solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare.

S-a încasat de la Lisnic Ion ***** în beneficiul statului suma de 112 (una sută doisprezece) lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

S-a aplicat în privința lui Lisnic Ion ***** măsura preventivă obligațiunea de a nu părăsi localitatea până la intrarea sentinței în vigoare.

**Exercitarea căilor de atac:**

Împotriva sentinței instanței de fond în termen a declarat recurs procurorul în Procuratura Drochia, oficiul Principal, Rusu Oleg, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței contestate în latura pedepsei și pronunțarea unei noi hotărârii, în această parte, prin care să fie dispusă executarea reală a pedepsei stabilite lui Lisnic Ion în temeiul art. 166 alin. (2) lit. c), d), e), f), art. 208 alin. (2) Cod penal.

În motivarea recursului s-a remarcat că, deși în cadrul şedinţei de judecată Lisnic Ion a recunoscut vinovăția pe ambele capetele de acuzare, inclusiv după modificarea învinuirii cu recalificarea acțiunilor acestuia de la prevederile art. 208 alin.(3) Cod penal la art. 208 alin. (2) Cod penal, stabilindu-se o procedură specială de examinarea a cauzei penale, totuși după părerea acuzării pedeapsa dată este una prea blândă în coraport cu acțiunile inculpatului.

Astfel, deși până la comiterea infracțiunilor Lisnic Ion nu avea careva antecedente penale, totuși acesta se învinuiește de comiterea a 2 infracțiuni, care fac parte din categoria infracțiunilor grave, precum şi caracterul, gravitatea şi circumstanțele comiterii infracțiunii, arată atrocitatea acțiunilor sale față de un minor. Astfel, acesta împreună cu alte trei persoane minore, l-au ademenit prin inducerea în eroare al minorului V.Şveţ cu privire la potențiala donare a unui telefon, l-au însoțit pe acesta la domiciliul inculpatului, unde partea vătămată minoră a fost lovit cu pumnii şi picioarele peste diferite părți ale corpului de către inculpat şi ceilalți 3 minori, după care deși partea vătămată a căzut la pământ, nu au stopat acțiunile sale, ci au continuat acțiunile sale ilegale prin apucare de haine, așezare pe pat şi lovire peste diferite părți ale corpului, ținându-l forțat şi

amenințându-l cu răfuială fizică.

Recurentul mai remarcă faptul că inculpatul Lisnic Ion a fost organizatorul acestor infracțiuni care i se impută lui, care direct a acționat prin acțiunile proprii la atingerea scopului ilegal, precum şi prin stimularea celorlalți 3 minori la batjocorirea şi maltratarea fizică şi psihică al părții vătămate minore V.Şveț.

Acuzarea consideră că acțiunile inculpatului în cazul de față sunt unele prea grave în coraport cu pedeapsa stabilită de instanța de fond, cea de suspendare a executării pedepsei şi prin urmare scopul pedepsei penale şi al politicii punitive ale statului la acest capitol sunt în cazul dat unele ineficiente, acțiuni care dacă nu sunt stopate la timp pot degenera pe viitor în alte acțiuni mai grave şi cu alte consecințe nefaste pentru societate şi alte persoane.

Reieșind din cele spuse, după părerea acuzării, soluția adoptată de instanța de fond este una neîntemeiată şi prea blândă în coraport cu acțiunile infracționale ale inculpatului Lisnic Ion.

**Argumentele părților:**

Potrivit prevederilor art. 447 alin. (1), (2) Cod procedură penală recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursurilor, părțile nu au depus referință asupra recursurilor declarate.

**Aprecierea instanței de recurs:**

*Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate în recurs, verificând legalitatea şi temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal conchide necesitatea respingerii recursului procurorului în Procuratura Drochia, oficiul Principal, Rusu Oleg, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Central din 31 octombrie 2025, ca fiind nefondat, păstrând fără modificări sentința contestată, din motivele ce succed.*

În conformitate cu prevederile art. 437 alin. (1) pct. $1^4$) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. $364^1$ alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. (11) Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul

cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

În fortificarea acestei soluții Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art. 364[1] Cod de procedură penală, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin. (3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Respectiv, chestionându-l pe inculpat sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art. 364[1] alin. (4) Cod de procedură penală prin încheiere protocolară i-a admis cererea pe motiv că din probele administrate rezultă că faptele sunt stabilite, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond inculpatul Lisnic Ion a recunoscut faptele săvârșite, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Lisnic Ion în baza dispozițiilor art. 166 alin. (2) lit. c), d), e), f), art. 208 alin. (2) Cod penal.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate.

Colegiul consideră că instanța de fond a adoptat o sentință legală şi întemeiată, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

La fel, Colegiul penal reține că sentința corespunde prevederilor art. 384, art. 389 și art. 364[1] Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

Potrivit textului recursului înaintat rezultă că, procurorul în Procuratura Drochia, oficiul Principal, Rusu Oleg, este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă nu este de acord cu sentința contestată în latura pedepsei penale, considerând că lui Lisnic Ion i-a fost stabilită o pedeapsă prea blândă, care nu corespunde cu gravitatea infracțiunii săvârșite, cu consecințele survenite în rezultatul comiterii infracțiunii și nu este echitabilă în coraport cu valorile sociale lezate.

Nici partea apărării nu a atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei, dar se v-a expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei aplicate inculpatului Lisnic Ion.

În acest sens, Colegiul penal reține că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de acesta, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Lisnic Ion conform art. 166 alin. (2) lit. c), d), e), f) – *privațiunea ilegală de libertate a unei persoane, cu semnele de calificare, privațiunea ilegală de libertate a unei persoane, dacă acțiunea nu este legată cu răpirea acesteia, săvârșită cu bună știință asupra unui minor, de mai multe persoane, cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei și cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă*; precum și art. 208 alin. (2) Cod penal – *atragerea minorilor la activitatea criminală sau*

*instigarea lor la săvârșirea infracțiunilor săvârșită de o persoană care a atins vârsta de 18 ani, acțiune săvârșită de un părinte*.

În continuare, reieșind din limitele recursului înaintat Colegiul penal, verificând chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Lisnic Ion a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, motiv din care recursul acuzatorului de stat urmează a fi respins ca nefondat.

În acest context Colegiul statuează că potrivit art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin. (1), (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1), (2) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia. (2) O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu, și anume: pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea

condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal al RM.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

După această clarificare instanța accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă prevăzute în partea specială sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

În acest sens Colegiul relevă că la individualizarea pedepsei s-a ținut cont de faptul că Lisnic Ion și-a recunoscut vina, este la prima abatere de la legea penală, are 4 copii minori la întreținere, nefiind reținute circumstanțe agravante sau atenuante prevăzute la art. 76-77 Cod penal.

Tot aici, Colegiul penal evidențiază că la stabilirea pedepsei, instanțele judecătorești pot recunoaște ca agravante numai acele circumstanțe care au fost stabilite de organele de urmărire penală, au fost indicate în rechizitoriu (art. 296 alin. (2) Cod de procedură penală) şi numai dacă au fost susținute de acuzatorul de stat în dezbaterile judiciare, pe când acuzatorul de stat la întocmirea rechizitoriului nu a stabilit și nici nu a indicat prezența circumstanțelor agravante.

Astfel, reieșind din circumstanțele cazului, Completul judiciar constată că prima instanță just a conchis că scopul pedepsei poate fi asigurat și fără izolarea inculpatului de societate, prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare și dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei stabilite.

La rândul său, Colegiul penal constată că la individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatului în prezenta speță instanța de fond a pus accentul și pe personalitatea persoanei vinovate, învederând și celelalte criterii de individualizare a pedepsei penale, cum ar fi gravitatea infracțiunii săvârșite, influența pedepsei asupra corectării şi reeducării vinovatului.

Astfel, instanța de recurs consideră că nu este rațional ca inculpatul Lisnic Ion să ispășească real pedeapsa cu închisoarea, or, pericolul de a fi anulată suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, în cazul încălcării condițiilor termenului de probă, va îndrepta comportamentul inculpatului la corectare, la respectarea ordinii stabilite în societate, precum și la respectarea legilor.

Subsidiar, Colegiul penal stabilește ca nefondate alegațiile acuzării cu privire la faptul că inculpatul urmează a executa real pedeapsa cu închisoare, or, în cauza *Varga şi alţii vs. Ungaria din 10 martie 2015 (în special § 105)* Curtea a concluzionat că „nu este de competența Curții să indice statelor modul în care ar trebui organizate sistemele lor politice şi închisoare penală. Aceste aspecte ridică o serie de probleme juridice şi practice complexe care, în principiu, depășesc funcția judiciară a Curții. Cu toate acestea, Curtea ar aminti în acest context recomandările Comitetului de Miniștri, care invită statele să încurajeze procurorii şi judecătorii de a folosi cât mai mult posibil alternativele la detenție, în scopul de a rezolva problema creșterii numărului deținuților din închisori” *(a se vedea în special Recomandarea nr. R (99) 22 şi Recomandarea Rec (2006) 13 a Comitetului de Miniştri).*

În Rezoluția Consiliului Europei nr. 65/1 şi în Recomandarea Consiliului Europei nr. (99)/22 s-a invocat „principiul proporționalității”, textele evocate consacrând ideea potrivit căreia sancțiunea cu închisoarea constituie ultimul resort din punct de vedere al corecției penale.

Totodată, Consiliul Europei impune stabilirea: „unui set corespunzător de sancțiuni şi măsuri comunitare, posibil gradate în funcție de severitate; procurorii şi judecătorii trebuie determinați să le folosească cât mai mult posibil”.

În contextul circumstanțelor relevate supra, Colegiul penal menționează că lipsa antecedentelor penale și conduita generală a inculpatului conturează o personalitate care nu reclamă reeducarea în regim penitenciar, ci poate beneficia de șansa reabilitării în cadrul comunității.

În acest sens, Colegiul penal statuează că pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 2 ani, se dovedește a fi o măsură justă, echitabilă și eficientă, care răspunde atât nevoii de sancționare, cât și imperativului de reeducare și reintegrare socială. Aceasta reflectă o abordare modernă, orientată spre prevenție, responsabilizare și respectarea drepturilor fundamentale ale

persoanei, consolidând astfel încrederea în justiție și în capacitatea condamnatului de a reveni pe o cale legală și responsabilă, fără a fi stabilite circumstanței, ce ar permite instanței de recurs să apeleze la măsuri mai severe decât este necesar. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În același context, Colegiul judiciar menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „*prețul*" pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității şi cel al echității lor.

La caz, instanța de recurs consideră că în speță instanța de fond a respectat cerințele de motivare referitor la procedura executării pedepsei de către inculpat, precum şi a luat în considerație atitudinea acestuia față de consecințele survenite, ținând cont de personalitatea acestuia și gravitatea faptelor comise, precum și de starea de sănătate a acestuia.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia privind respingerea ca fiind nefondat a recursului procurorului în Procuratura Drochia, oficiul Principal, Rusu Oleg, menținând sentința atacată fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.449 alin.(1) pct. (1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

**D E C I D E:**

Recursul procurorului în Procuratura Drochia, oficiul Principal, Rusu Oleg declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Central din 31 octombrie 2025 prin care Lisnic Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. c), d), e), f) și art. 208 alin. (2) Cod penal, se respinge ca nefondat, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

**Președintele completului:** **Judecător:** **Judecător:**

Copia corespunde originalului.